

# ĀšĀ½ASNĀ•ALBĀ•NIE VII.

ĀšterĀ½, 15 duben 2014

KaĀ¾dě cestování autem sebou pĀ™iná&scaron;í i pĀ™ípadné závady a nutné opravy, zejména kdyĀ¾ vĀ>t&scaron;ina cest v terénu. S rostoucím počtem ujetých kilometrů se zvyšuje i riziko nějaké drobné havárie. Cestou do Bajram Curri nám prasklo táhlo od stabilizátoru. Boucháním do podvozku nám oznamovalo, Ā¾e nĀ>co není v pořádku. KdyĀ¾ uĀ¾ bouchání nĀ>kde pod autem nepĀ™estávalo, museli jsme najít místo, kde se Tom podíval, co se děje.

Vzhledem k tomu, Ā¾e cesta byla samá zatáčka, ostré vracečky, serpentiny, bylo to trochu složitější. Nakonec našel vhodný plácek nahoře na kopci. Vedle zbytků nějakého kamenného památníku byl plácek akorát tak pro naše auto. Zastavili jsme, Tom se chopil nářadí a já vložil. Na kamenném podstavci jsem rozložil plynovou svíčku, přitiskl ji k nĀ> sobě a pustila jsem se do chystání oběda. Zapálení vložky sice bylo zkouškou trpělivosti, protože přitisknutí foukalo, ale po pár pokusech plamen vesele hořel, přec si hrál s kamínky a přitisknutí soslalo svou mléčnou dávku. Daleko horší pak bylo udržet přitisknutí v bezpečné vzdálenosti od ohně, prcka v bezpečné vzdálenosti od tatínkova nářadí (aby mu ho nebralo a neodnášelo z dosahu) a mezitím míchat jídlo v hrnci, aby se nepřipálilo. Kolemjedoucí Albánci nám vesele mávali a zdravili nás... Drobek byl provizorně opraven, prohlášen za jízdschopného, takže jsme mohli poobědat a pokračovat zase dál v cestě. Bylo ovšem jasné, Ā¾e s tím budeme muset udělat víc.

V Peshkopi se na nás usmálo &scaron;tě. Do města jsme přijeli pozdě odpoledne, našel si hotel v centru, ubytovali se, prošli se městem. Ubytování samotné bylo zajímavé. Recepční, pán ve středním věku, se rozplývá nad prášky. Zařinám si lehce zvykat na schodiště bez zábradlí. Recepční se s úsměvem chopil přitisknutí a vynesl ho aĀ¾ nahoru do druhého patra do našeho pokoje. Přitisknutí se nejen Ā¾e nebránilo, ale vypadalo i pobaveně. Přiznám se, Ā¾e jsem šekala spí; Ā™ev. Prášky prozkoumávají náš pokoj, já se kochám výhledem z balkonu. Malá ořista a přitisknutí aĀ¾eme vyrazit na večer. V hotelové restauraci jsme jediní hosté. Dobře by mě zajímalo, kolik dalších osob je tu dnes ubytovaných. Ā™eí nám doporučil místní specialitu, jehněčí šebírka. Zeleninový salát se sýrem a olivami taky nemá chybu. Olivy tu mají chuť úplně jinou, než znám od nás z obchodu.

Po večerě vyrážíme ven. Naše výprava s kočárkem a dvěma blončatými andílky budí neustálou pozornost. Všude jsou sami mužiči, posedávají v kavárnách, pokoušejí, postávají venku na ulicích. Místní ženy veškerou dobu skoro nejsou vidět, proto se ani nedivíme, když všechny, co jsme ten večer venku potkali, patřily k turistům. Cestou do hotelu se setkáme s hodnými udivenými pohledy. Tady se prostě Ā¾ije jinak. X X X

Po snídani vyrážíme zase dál. Potřebujeme opravit auto, šeká nás je spousta kilometrů v terénu. Naš plán na opravu Drobka byl vytyčen do čtyř kroků. Krok jedna - najít servis. Tenhle bod programu se nám doslova nabídl sám, aniĀ¾ jsme ho cíleně vyhledali. Kolem jednoho servisu zrovna projíždíme. Na dvoře stojí několik rozebraných landroverů, šili je velká šance, Ā¾e tam budou mít požadovaný náhradní díl. Krok dva - ptáme se anglicky, moc nerozumí. My zase nerozumíme albánsky. Nejlépe bude ukázat na obrázku přitisknutím požadovaný náhradní díl. Domluvit se dá všude na světě, pokud je snaha a dobrá vůle. Takže ani jazyková bariéra není žádný problém. A pokud je, vždy se najde způsob, jak si pomoci. Krok třetí - Tom vytahuje notebook a v servisním manuálu ukazuje obrázek toho, co potřebujeme. Zajímá nás, jestli to mají. Výborně, mají. Polovina úspěchu za námi, opravovat to nĀ>kde na kopci taky není ideální, takže přitisknutí na řadu dalších kroků. Krok čtvrtý - namontují? Namontují. V mezitím se všichni servisáři shromažďují kolem přitisknutí. Zajímá je náš servisní manuál a ptají se, jestli náhodou nemáme sebou i manuál na Mercedes. Nemáme. Ani Mercedes, ani manuál. Šťastně zjišťuje, Ā¾e o těchto autech asi nĀ>co víme a majitel servisu (jeden z těch, co uměl anglicky víc než přitisknutí do deseti) se ptá, jestli můžeme manuál zkopírovat. Zatímco nám dva šikovni hořivě mĀ>nili roztržené táhlo stabilizátoru, tak Tom nainstaloval do jejich přitisknutí servisní manuál. Jako pátý krok si pro sebe do záznamů doplňuji děkovačku a spokojenost na obou stranách. Za necelou hodinu je vše hotovo, děti nakrmeny, je společné foto, vyfasovali jsme jejich nálepku na Drobka, GPS souřadnice servisu pro snadné nalezení a jedeme dál...

VODOMĀŠRKA & SPOL.